

משמעותם של מילים דאמרי תרוייה: כל שיש בו מהונשת המינים אף על פי שהדגן הוא מיועט בתערובת מברכין עליו "בורא מיני מזונות", כי הדגן מחמת חשיבותו נחשב תמיד לעיקר המאכל.

אמר רב יוסי: **האי חביבא**, פירורי לחם שנתבשלו⁽²⁾ בקדרה⁽³⁾, **דאית ביה פרורין** בגודל של צוית —

בתחלתה, מברך עליו המוציא לחם מן הארץ, ולבסוף מברך עליו שלישי ברכות של ברכת המזון, כיוון שישורם צוית, אין בכך הבישול להפקיע את שם ה"לחם" שעלייהם, ואילו "חביבא" דלית ביה פרורין צוית — בתחלתה מברך עליו בורא מיני מזונות, ולבסוף ברכה אחת מעין שלישי, כי לאחר שהפירורי פחותים מכוזית, יש בכך הבישול

קמחא — מברך עליו "borer miini mazonot".

מאי טעמא?

היות **דסMRIAd**, הסולת המעורבת בו — היא עיקר המאכל.

ואילו "חביב קדרה" **דמחוזא**, [של בני הכריכים], שלא מפשי ביה קמחא — מברך עליו שהבל נהייה בדברו.

mai temma?

כי דובשא הדבש המעורב בו — הוא עיקר המאכל.

והדר חזר ואמר רבא: **אידי ואידי** מברכים עליו "borer miini mazonot".

מוסיף הפני יהושע שהחילוק שבין רשי' לתוספות הוא גם בביואר עיקר חידשו של רב יוסף, שלריש' עיקר החידוש הוא שאף על פי ש"בישול" מהוות סיבה להפקיע מהלחם את שמו, מכל מקום אם יש בפירורים שיעור צוית להשיבותם מונעת מהבישול מללהפקיע שם לחם מהם, אך לדעת התוספות בהכרח עיקר חידשו של רב יוסף הוא לאידך גיסא, שאף על פי שהפירורים לא התבשלו מכל מקום אם הם פחותים משיעור צוית פקע מהם שם "לחם". — ועיין עוד בהערה 6.

3. ובאופן שעירה עליהם מים מ"כלי ראשון" כתוב המשנה ברורה (קס"ח סק") שהדבר תלוי בחלוקת הפסוקים אם עירוי מבשל או לא. ובבישולם בכללי שני ודאי שאין בישולם בישול (שם).

2. רשי'. אכן נוספת ורבינו יונה הקשו עליו שהרי הבריתא שהובאה לעיל (לו א) העוסקת אף היא בלחם שנתבשל חילקה בין אם הפרוסות קיימות לאינם קיימות ולא הזירה כלל שהענין תלוי באם יש בהם שיעור צוית או לא. ותריצו, שדבריו ציריך לומר שר רב יוסף מפרש שזו גופא כונת הבריתא, היינו, ש"פרוסות קיימות" פירשו שיש בהם שיעור צוית ו"אין הפרוסות קיימות" פירשו שאין בהם צוית. וכך נראה בראשב"א בביואר דעת רשי'.

ואולם התוספות עצמן פירשו [וכך היא דעת רוב הראשונים], ש"חביבא" היא מאכל העשו מפирורי לחם המעורבים במשקה והמשקה מಡבקם זה זהה, ובזה חילק רב יוסף בין אם יש בפירורים שיעור צוית או לא. אך סוגייתנו אינה עוסקת כלל בפירורים שנתבשלו שדין התבאר כבר בבריתא שהובאה לעיל, שהענין תלוי אם הפרוסות קיימות או לא.